

23. SØNDAG EFTER PINSE

Indgangsvers (Jer 19,11-12.14)

Herren siger: Jeg tænker tanker om fred og ikke om lidelse. I skal påkalde mig, og da vil jeg bønføre jer, og jeg vil lede jeres fangne tilbage fra alle steder. **V. (Sl 85)** Herre, du har velsignet dit land, og har ladet Jakobs fangenskab ophøre. Ære være.

Kirkebøn

Herre, vi beder dig, tilgiv dit folk dets overtrædelser, for at vi ved din nåde må blive løst fra de syndens lænker, som vi ved vor egen svagheit er blevet holdt fast i. Ved vor Herre.

Epistel (Fil 3,17-21; 4,1-3)

Brødre! Efterlign mig og se hen til dem, der lever efter det forbillede, I har i os. For der er mange – jeg har ofte nævnt dem for jer, og nu nævner jeg dem også med gråd – der lever som fjender af Kristi kors. De ender i fortabelse, bugen er deres gud, de sætter en ære i deres skam, de tænker kun på det jordiske. Men vort borgerskab er i himlene; derfra venter vi også Herren Jesus Kristus som frelser. Han skal forvandle vort fornedrede legeme og give det skikkelse som hans herliggjorte legeme med den kraft, hvormed han kan underlægge sig alt. Derfor, mine kære brødre, som jeg længes efter, min glæde og min sejrskrans, stå således fast i Herren, mine kære! Jeg formaner Euodia og formaner Syntyke til at enes i Herren. Ja, jeg beder også dig, trofaste Synzygos, hjælp dem, for de har kæmpet for evangeliet sammen med mig og sammen med Clemens og mine andre medarbejdere, hvis navne står i livets bog.

Graduale (Sl 44)

Du har frelst os, Herre, fra vore fjender, og du har slået dem ned, som hader os. Gud lovpriser vi dagen lang, dit navn takker vi til evig tid. Halleluja, Halleluja. **(Sl 130)** Fra det dybe råber jeg til dig, Herre. Herre, hør min bøn. Halleluja.

Evangelium (Matt 9,18-26)

På den tid, mens Jesus talte til skarerne, kom der en synagogeforstander og kastede sig ned for ham og sagde: »Min datter er lige død. Men kom og læg din hånd på hende, så vil hun leve.« Jesus rejste sig og fulgte med ham sammen med sine disciple. Men se, en kvinde, der i tolv år havde lidt af blødninger, nærmede sig Jesus bagfra og rørte ved kvasten på hans kappe. For hun sagde ved sig selv: »Bare jeg rører ved hans kappe, bliver jeg frelst.« Jesus vendte sig om, så hende og sagde: »Vær frimodig, datter, din tro har frelst dig.« Og fra det øjeblik var kvinden frelst. Da Jesus kom til synagogeforstanderens hus og så fløjtespillerne og skaren, der larmede, sagde han: »Gå væk! Pigen er ikke død, hun sover.« De lo ad ham; men da skaren var jaget bort, gik han ind og tog hendes hånd, og pigen rejste sig op. Og rygтет derom kom ud over hele den del af landet.

Offertorium (Sl 130)

Fra det dybe råber jeg til dig, Herre. Herre, hør min bøn. Fra dybet råber jeg til dig, Herre.

Stillebøn

For at blive styrket i din tjeneste bringer vi dig lovprisningens offer, Herre, at du nådigt vil fuldende, hvad du uden vor fortjeneste har skænket os. Ved vor Herre.

Treenigheds præfation bedes.

Kommunionsvers (Mark 11,24)

Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I beder og bøn-falder om, det skal I tro, at I har fået, og så får I det.

Slutningsbøn

Vi beder dig, almægtige Gud, at du ikke vil lade dem, som du giver at glædes ved dit guddommelige bord, bukke under for jordiske færrer. Ved vor Herre.